



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Leony Výborné a soudců Mgr. Radka Pavelky a Mgr. Pavla Suchého ve věci

žalobkyně: **ELA - PLAST s. r. o.**, IČO 25025686
sídlem Na Pavlu 2191, 436 01 Litvínov
zastoupená advokátem JUDr. Janem Růžkem
sídlem Moskevská 12, 434 01 Most

proti

žalovanému: **Město Litvínov**, IČO 00266027
sídlem náměstí Míru 11, 436 01 Litvínov - Horní Litvínov
zastoupený advokátem JUDr. Bc. Martinem Fejřarkem
sídlem Josefa Lady 2106/1, 434 01 Most

o zaplacení 3 745 264,74 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 4. října 2021, č. j. 50 C 10/2019 - 237,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I., pokud jím byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 3 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 27. 11. 2018 do zaplacení, **ruší** a řízení se v tomto rozsahu **zastavuje**.
- II. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I., pokud jím bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni částku 3 745 261,74 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 3 745 261,74 Kč od 27. 11. 2018 do zaplacení a dále částku 61 952 Kč, **mění** tak, že žaloba se v tomto rozsahu zamítá.

- III. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 320 782 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalovaného JUDr. Bc. Martina Fejfarů.
- IV. Žalobkyně je povinna nahradit státu – České republice na účet Okresního soudu v Mostě náklady řízení ve výši 4 639 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 3 745 264,74 Kč s 8,5% úrokem z prodlení od 27. 11. 2018 do zaplacení a dále částku 61 952 Kč (výrok I.), nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 728 578,80 Kč (výrok II.) a nahradit státu – České republice jím vynaložené náklady řízení ve výši 4 639 Kč (výrok III.).
2. Okresní soud vycházel ze zjištění, že účastníci uzavřeli dne 31. 5. 2018 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla výměna oken v základní škole Litvínov – Janov (dále jen „předmětná smlouva o dílo“). Po uzavření dodatku č. 2 předmětné smlouvy o dílo činila dohodnutá cena díla 6 169 279,51 Kč včetně daně z přidané hodnoty. Z této částky žalovaný zaplatil žalobkyni pouze částečné vyúčtování prací za měsíc červenec 2018, ve výši 2 693 349,77 Kč včetně daně z přidané hodnoty. Konečnou fakturu odmítl žalovaný proplatit s tím, že dílo nebylo provedeno řádně, vykazuje vady a nedodělky spočívající především v nedostatečném začištění okenních výplní a neprovedených dokončovacích zednických pracích. Žalobkyně však požadované práce považovala za tzv. vícepráce, které by bylo třeba nejprve sjednat dodatkem smlouvy o dílo. Po vzniku tohoto rozporu mezi účastníky žalobkyně práce na stavbě ukončila, aniž by došlo k formálnímu předání a převzetí díla, zejména nedošlo k sepsání písemného protokolu o předání a převzetí díla (tato skutečnost byla mezi účastníky nesporná).
3. Okresní soud dospěl k závěru, že žalobkyně provedla všechny práce, které byly mezi účastníky dohodnuty a tvořily podle předmětné smlouvy o dílo předmět díla. Ohledně tohoto závěru vycházel ze znaleckého posudku ze dne 20. 12. 2018, zpracovaného Ing. Miroslavou Popenkovou a jeho dodatku ze dne 24. 2. 2020, který jako důkaz předložila žalobkyně. Okresní soud konstatoval, že uvedeným znaleckým posudkem byly vyvráceny závěry znaleckého posudku, který jako důkaz předložil žalovaný, zpracovaného znaleckým ústavem DEKPROJEKT s. r. o. ze dne 24. 10. 2019. V dodatku znaleckého posudku předloženého žalobkyní znaleckyně dospěla k závěru, že začišťovací práce a dokončovací zednické práce nejsou běžnou součástí prací uvedených v položkovém rozpočtu, nemohou mít proto povahu nedodělků nebo vad díla.
4. Okresní soud se z právního hlediska neztotožnil s názorem žalobkyně, že předmětná smlouva o dílo je neplatná pro počáteční nemožnost plnění ve smyslu ust. § 580 odst. 2 o. z. Uvedl, že předmětem díla byla výměna oken v budově ZŠ, v průběhu provádění díla bylo zjištěno, že ocelové konstrukce bude třeba vyměnit kompletně (nikoli pouze v rozsahu 50 % s nímž bylo původně počítáno), avšak i po této změně bylo možné dílo provést, byť s vynaložením většího úsilí. Předmětnou smlouvu o dílo nepovažoval okresní soud za neplatnou ani pro rozpor se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZVZ“) a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014. Poukázal na to, že v daném případě se jednalo o zakázku malého rozsahu, kde je dána výjimka z povinnosti provést zadávací řízení. Navíc úprava ZVZ s porušením zákona nespojuje neplatnost uzavřené smlouvy ex lege, nýbrž neplatnost nastává až na základě rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o zákazu plnění ze smlouvy (§ 264 odst. 1 ZVZ.). Poté, kdy okresní soud sdělil účastníkům tento svůj právní názor, vzala žalobkyně žalobu co do částky 262 035,70 Kč s přísl. zpět a okresní soud v uvedeném rozsahu řízení zastavil.

Předmětem řízení zůstalo zaplacení částky 3 745 929,77 Kč s příslušenstvím a zaplacení částky 61 952 Kč představující náklady vynaložené žalobkyní na znalecký posudek.

5. Zjištěný skutkový stav okresní soud posoudil podle ust. § 2586 a násl. o. z. upravujících smlouvu o dílo. Dospěl k závěru, že žalovaný porušil povinnost uloženou mu v ust. § 2586 odst. 1 a § 2628 o. z., tedy převzít dokončené dílo a zaplatit sjednanou cenu. Proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 3 745 264,74 Kč s úrokem z prodlení běžícím v návaznosti na lhůtu k plnění stanovenou žalobkyní ve výzvě k zaplacení ze dne 26. 10. 2018, adresované žalovanému.
6. Dále okresní soud přiznal žalobkyni právo na zaplacení částky 61 952 Kč vynaložené na zpracování znaleckého posudku s odůvodněním, že se jedná o náklady účelně žalobkyní vynaložené, související se soudním řízením.
7. O nákladech řízení rozhodl okresní soud na základě principu úspěchu ve věci [§ 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“)]. Konstatoval, že žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná a přiznal jí vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení ve výši 728 578,80 Kč. Povinnost žalovaného nahradit státu – České republice jím vynaložené náklady řízení odůvodnil okresní soud odkazem na ust. § 148 odst. 1 o. s. ř.
8. Žalovaný v odvolání proti rozsudku okresního soudu namítal, že za situace, kdy dílo nebylo předáno a převzato, nebyl podepsán předávací protokol, nebyla splněna hmotněprávní podmínka vzniku nároku žalobkyně na zaplacení ceny díla. Poukázal na judikatorní závěry Nejvyššího soudu ČR, z nichž vyplývá, že v takovém případě je možné se žalobou domáhat pouze převzetí díla. Za nesprávný označil odvolatel názor okresního soudu, že žalovaný odmítl převzít dílo bez právního důvodu, naopak žalobkyně dílo nedokončila, stavbu bez dohody s žalovaným opustila. Žalobkyně odmítla předat žalovanému stavební deník, v řízení nebylo prokázáno ani předání dalších dokladů tvořících předpoklad provozování díla. Okresnímu soudu odvolatel v této souvislosti vytýkal, že nepředstavil své úvahy o hodnocení jednotlivých důkazů, nezdůvodnil, proč některé důkazy upřednostnil před jinými, ani neodůvodnil, jak na základě provedeného dokazování dospěl ke svým skutkovým zjištěním. Především neuvedl, z jakého důvodu považoval znalecký posudek předložený žalovaným za vyvrácený znaleckým posudkem žalobkyně. Při existenci rozporných důkazů měl okresní soud podrobně a přesvědčivě odůvodnit, jak dospěl ke svým závěrům, popřípadě zadat zpracování revizního znaleckého posudku. Rozsudek okresního soudu je proto v této části nepřezkoumatelný. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne.
9. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Nepovažovala za důvodnou námitku žalovaného, že dílo nebylo převzato. Konstatovala, že došlo k faktickému převzetí díla, které žalovaný po celou dobu také užívá. Skutečnost, že nebyl podepsán „předávací protokol“ není podle žalobkyně neobvyklá, a to ani u staveb, zákon jeho sepsání nepředepisuje. Podstatné je, že dílo bylo fakticky převzato, jakož i to, že bylo provedeno a dokončeno v rozsahu smlouvy, což bylo v řízení prokázáno. Formální převzetí díla žalovaný odmítal, avšak výzva k odstranění vad a nedodělků ze dne 5. 10. 2018 svědčí o tom, že dílo ve skutečnosti převzal, neboť se jedná o věc vždy následující až po předání díla. Žalovaným tvrzené vady a nedodělky byly fakticky požadavkem na dodatečné práce nad rámec smlouvy. Žalobkyně rovněž poukázala na to, že dílo bylo předáno částečně dílčím předávacím protokolem ze dne 28. 8. 2018.
10. Krajský soud jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.), osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu, podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

11. Podle ust. § 2586 odst. 1 o. z. smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.
12. Podle ust. § 2604 o. z. je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno. Podle ust. § 2605 odst. 1, věty první o. z. je dílo dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu.
13. V čl. IV. předmětné smlouvy o dílo účastníci ujednali, že zhotovitel splní svou povinnost provést dílo jeho řádným provedením a předáním díla objednateli (bod 4.3). Objednatel se zavázal převzít dílo v návaznosti na písemné oznámení zhotovitele o tom, že dílo je řádně provedeno, za předpokladu splnění dalších náležitostí předmětné smlouvy o dílo (bod 4.4). V čl. XI. předmětné smlouvy o dílo bylo sjednáno, že o předání a převzetí díla bude vždy sepsán písemný protokol (bod 11.1). Ohledně platebních podmínek účastníci v čl. VI. předmětné smlouvy o dílo ujednali, že podkladem pro placení je faktura (bod 6.2), konečná faktura může být objednateli zaslána až po řádném předání a převzetí díla, přičemž protokol o předání a převzetí díla bude nedílnou součástí faktury.
14. V rozsudku ze dne 25. 3. 2008, sp. zn. 32 Cdo 707/2007 (toto, jakož i další odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR jsou dostupná na www.nsoud.cz) Nejvyšší soud vyslovil, že pokud by okamžik vzniku práva na zaplacení ceny díla byl smluvně vázán pouze na předání a převzetí díla bez ohledu na to, že dílo má vady, které nebrání užívání díla, nevzniklo by právo na zaplacení ceny díla bez jeho předání, bez ohledu na to, že by objednatel ve smyslu smluvního ujednání byl povinen dílo převzít. V takovém případě by se žalobce musel nejdříve žalobou domoci převzetí díla. V rozsudku ze dne 25. 11. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2730/2010 Nejvyšší soud vyjádřil, že sjednali-li účastníci ve smlouvě o dílo okamžik povinnosti zaplacení díla ve vazbě na předání díla a ze skutkových zjištění vyplynulo, že dílo nebylo předáno a převzato způsobem určeným ve smlouvě, pak nárok na zaplacení ceny díla nevznikl, jestliže dílo nebylo dosud mezi účastníky předáno a převzato ve smlouvě určeným způsobem, neboť nenastala splatnost ceny díla. V rozsudku ze dne 22. 9. 2009, sp. zn. 32 Cdo 2592/2008 Nejvyšší soud dospěl k závěru, že sjednají-li si smluvní strany způsob a postup pro předání díla, má to ten důsledek, že k provedení předmětného díla může dojít pouze způsobem a postupem dohodnutým účastníky ve smlouvě, nikoli postupem a způsobem jiným, tedy ani fakticky. V rozsudku ze dne 29. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1168/2011 Nejvyšší soud navázal závěrem, že pro vznik práva na zaplacení ceny díla není rozhodné, že předmět díla byl objednatelem užíván, jestliže takto nebyl vznik práva na zaplacení ceny díla sjednán. Uvedené judikatorní závěry jsou použitelné i v poměrech právní úpravy o. z. (srov. rozsudek ze dne 29. 4. 2021, sp. zn. 32 Cdo 3505/2020, usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 6. 10. 2021, sp. zn. 23 Cdo 685/2021).
15. Okresní soud v posuzovaném případě správně zjistil, že žalobkyně jako zhotovitel a žalovaný jako objednatel uzavřeli dne 31. 5. 2018 předmětnou smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla výměna oken v základní škole Litvínov – Janov, konkrétně výměna výplní otvorů v jednotlivých pavilonech B, C, D, E, včetně meziokenních vložek za nové plastové, včetně prosklené fasádní stěny a schodišťových stěn. Ze sjednané ceny díla ve výši 6 169 279,51 Kč uhradil žalovaný částku 2 424 017,77 Kč (nikoli částku 2 693 349,77 Kč, jak uvedl soud prvního stupně). Zbývající částka ve výši 3 745 261,74 Kč zůstala neuhrazena.
16. Jelikož žalobkyně po částečném zastavení řízení požadovala jako doplatek ceny díla částku 3 745 929,77 Kč s přísl., tedy o 668,03 Kč více, než činila částka zbývající k zaplacení podle smlouvy o dílo, vyzval odvolací soud žalobkyni, aby vymezila, na základě jakých skutečností se zaplacení částky 668,03 Kč s přísl. domáhá. Žalobkyně vzala žalobu v uvedeném rozsahu částečně zpět. O tomto procesním úkonu příslušelo rozhodnout zčásti soudu prvního stupně a zčásti soudu odvolacímu. Co do částky 665,03 Kč s přísl. okresní soud totiž nevyčerpal předmět řízení, když v této části o žalobě nerozhodl. Po zastavení řízení soudem prvního stupně o částku 665,03 Kč

s příslušenstvím (usnesení okresního soudu ze dne 17. 1. 2023, č. j. 50 C 10/2019 - 297) zůstalo odvolacímu soudu rozhodnout o zpětvzetí žaloby co do částky 3 Kč s přísl. Odvolací soud proto za souhlasu žalovaného podle ust. § 222a o. s. ř. v rozsahu 3 Kč zrušil rozsudek okresního soudu a v odpovídajícím rozsahu řízení zastavil. Předmětem řízení tak zůstalo zaplacení částky 3 745 261,74 Kč s přísl., představující žalovaným neuhrazenou cenou díla sjednanou v předmětné smlouvě o dílo.

17. Správné je rovněž zjištění soudu prvního stupně, že poté, kdy mezi účastníky došlo ke vzniku sporu o bezvadnost a úplnost provedených prací, tedy o řádné dokončení díla, nedošlo k formálnímu předání a převzetí díla způsobem stanoveným ve smlouvě o dílo, tedy především nedošlo k sepsání písemného protokolu o předání a převzetí díla. Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná, vyplývá i ze zápisu ve stavebním deníku (str. 1524097 a 1524098), jímž okresní soud provedl důkaz a z něj vyplývá, že při předávacím a přejímacím řízení žalobkyně jako objednatel odmítla dílo převzít, jakož i z výpovědi svědka Ing. [REDAKCE], který na stavbě vykonával funkci technického dozoru stavebníka (žalovaného). Uvedené skutkové závěry soudu prvního stupně ostatně nebyly účastníky napadeny. Na jejich základě je možno ve věci rozhodnout.
18. Odvolací soud se ztotožňuje s právním závěrem soudu prvního stupně, že předmětná smlouva o dílo není neplatná pro počáteční nemožnost plnění ve smyslu ust. § 580 odst. 2 o. z. Předmět díla vymezený v předmětné smlouvě o dílo zůstal zachován i po uzavření dodatků č. 1 a č. 2. Je obvyklým jevem v případě provádění staveb, že v jejich průběhu dochází k dílčím změnám v jejich rozsahu či způsobu provedení, jak tomu bylo i v tomto případě. V daném případě vyšlo v průběhu provádění díla najevo, že bude třeba vyměnit ocelové konstrukce ve větším než původně plánovaném rozsahu, účastníci situaci řešili sjednáním dodatků č. 1 a č. 2 předmětné smlouvy o dílo. Tato skutečnost nezpůsobuje počáteční nemožnost plnění předmětu smlouvy a její neplatnost.
19. Pokud jde o námitku neplatnosti předmětné smlouvy o dílo pro rozpor se ZVZ a Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26.2.2014, okresní soud se i s touto námitkou řádně vypořádal a odvolací soud v této části odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.
20. Okresní soud dospěl z právního hlediska ke správnému závěru, že předmětná smlouva o dílo je platným právním jednáním. Není proto důvodná námitka žalobce, že uplatněný nárok je po právní stránce možno posoudit podle ustanovení občanského zákoníku upravujících bezdůvodné obohacení (§ 2991 a násl. o. z.). Existence nároku vyplývajícího z právního důvodu (ze smlouvy) totiž posouzení téhož nároku jako bezdůvodného obohacení vylučuje.
21. V předmětné smlouvě o dílo účastníci podrobně upravili, že povinnost zhotovitele provést dílo bude splněna jeho předáním objednateli, přičemž o předání a převzetí díla měl být sepsán písemný protokol. Předpokladem oprávnění fakturace konečné ceny za dílo zhotovitelkou je podle předmětné smlouvy o dílo předání a převzetí díla s tím, že nedílnou přílohou konečné faktury musí být protokol o předání a převzetí díla. Účastníci tedy v předmětné smlouvě o dílo vážali vznik nároku zhotovitelky na zaplacení konečné ceny díla na předání zhotoveného díla, a to na základě písemného předávacího protokolu. Za této situace dospěl odvolací soud k závěru, že předání a převzetí díla, o němž měl být sepsán písemný protokol, bylo hmotněprávní podmínkou vzniku nároku žalobkyně na zaplacení kupní ceny. Jelikož v daném případě k formálnímu předání a převzetí díla nedošlo, když žalobkyně odmítla dílo převzít, a nebyl sepsán písemný předávací protokol, nevzniklo žalobkyni – dosud - právo na zaplacení ceny díla bez ohledu na to, zda žalovaný byl či nebyl k převzetí díla povinen (srov. shora uvedené závěry rozsudcích Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 3. 2008, sp. zn. 32 Cdo 707/2007, ze dne 25. 11. 2011, sp. zn. 23 Cdo 2730/2010). Případné prodlení žalovaného s převzetím díla nezpůsobuje jeho prodlení se zaplacením ceny za dílo a žalobkyně se musí nejprve domáhat splnění povinnosti žalovaného dílo převzít. Skutečnost,

zda bylo dílo převzato fakticky (způsobem odlišným oproti způsobu sjednanému v předmětné smlouvě o dílo) či zda jej žalovaný fakticky užívá, není pro posouzení věci rozhodná (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 9. 2009, sp. zn. 32 Cdo 2592/2008, ze dne 29. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1168/2011).

22. Byť odvolací soud zdůrazňuje, že nepřezkoumával skutkový závěr soudu prvního stupně, že žalobkyně provedla všechny práce, které byly mezi účastníky dohodnuty a tvořily podle předmětné smlouvy o dílo předmět díla (neboť tato skutková otázka nebyla pro posouzení věci rozhodující), lze konstatovat, že právní závěr soudu prvního stupně, že žalovaný se v důsledku porušení povinnosti převzít dokončené dílo dostal do prodlení se zaplacením jeho ceny, není správný. Ze shora uvedených závěrů naopak vyplývá, že jelikož nedošlo k předání a převzetí díla způsobem stanoveným v předmětné smlouvě o dílo, není cena díla (doplatek ceny) dosud splatná. Žalobě proto nelze vyhovět.
23. Oprávněnost uplatněného nároku nevyplývá ani z norem upravujících odpovědnost za škodu. I pokud by žalovaný porušil povinnost dílo řádně převzít, nemělo by to za následek ztrátu práva žalobkyně na zaplacení ceny za dílo, v příčinné souvislosti s porušením této povinnosti by tedy nebyl zánik nároku žalobkyně na zaplacení ceny díla a cena díla by tedy nemohla být považována za škodu v podobě ušlého zisku, způsobenou porušením uvedené smluvní povinnosti. Důsledkem případného porušení smluvní povinnosti dílo v souladu s uzavřenou smlouvou převzít by mohl být např. opožděný vznik nároku zhotovitele na zaplacení ceny díla. Žalobkyně však takovou ani jinou škodu způsobenou tvrzeným porušením povinnosti žalovaného neuplatnila.
24. Proto odvolací soud napadený rozsudek, pokud jím bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni 3 745 261,74 Kč přísl. a částky 61 952 Kč tvořící příslušenství uplatněné pohledávky (§ 513 o. z.), podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že žalobu zamítl.
25. Jelikož odvolací soud změnil napadený rozsudek, rozhodl rovněž o nákladech řízení před soudy obou stupňů (§ 224 odst. 1, 2 o. s. ř.). V řízení byl zcela úspěšný žalovaný, náleží mu proto právo na plnou náhradu účelně vynaložených nákladů řízení (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Náklady řízení žalovaným účelně vynaložené před soudem prvního stupně jsou tvořeny odměnou za zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní služby (převzetí zastoupení a první porada s klientem, účast u jednání před soudem prvního stupně dne 22. 9. 2021) po 24 340 Kč (§ 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen „a. t.“, když tarifní hodnota věci v době provedení daných úkonů činila 4 007 965,52 Kč), účast u vyhlášení rozsudku ve výši 11 650 Kč [§ 7, § 11 odst. 2 písm. f) a. t., když tarifní hodnota věci v době vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně činila 3 745 929,77 Kč], celkem 60 330 Kč, třemi paušálními částkami náhrady výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 a. t.), celkem 900 Kč, náhradou daně z přidané hodnoty ve výši 12 858 Kč, celkem 74 088 Kč.
26. V odvolacím řízení byl žalovaný rovněž zcela úspěšný, náleží mu proto právo na náhradu nákladů účelně v této části řízení vynaložených. Jedná se o soudní poplatek ve výši 187 264 Kč, odměnu za podání odvolání ve výši stanovené podle § 7 a. t. částkou 23 300 Kč, odměnu za účast u jednání před odvolacím soudem v téže výši a odměnu za vyjádření ze dne 12. 1. 2023, spočívající ve vyslovení souhlasu se zpětvzetím žaloby o částku 668,03 Kč, ve výši 500 Kč, tedy odměnu ve výši celkem 47 100 Kč, tři paušální částky náhrady výdajů po 300 Kč, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 a. t.), jízdné za cestu osobním automobilem k jednání před odvolacím soudem z Mostu do Ústí nad Labem a zpět ve výši 716 Kč (vyhl. č. 467/2022 Sb.), náhradu za ztrátu času v rozsahu čtyř započatých půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 a. t.) a náhradu daně z přidané hodnoty ve výši 10 314 Kč, celkem 246 694 Kč.
27. Celkem náklady řízení vynaložené žalovaným před soudy obou stupňů činí 320 782 Kč.

28. Odvolací soud nepřiznal žalovanému odměnu a náhradu hotových výdajů za nahlížení do spisu dne 13. 1. 2022, předcházející odůvodnění podaného odvolání. Tento úkon byl proveden za účelem podání odvolání, za nějž byla žalovanému náhrada odměny jeho zástupce přiznána. Pokud zástupkyně žalovaného nahlížela do spisu za účelem seznámení se s průběhem řízení po dobu, kdy žalovaný nebyl právně zastoupen, pak tato činnost byla svou podstatou přípravou zastoupení, za niž byla již odměna rovněž přiznána. Podle názoru odvolacího soudu nelze tento úkon srovnávat např. s prostudováním trestního spisu při skončení vyšetřování ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) a. t., a jeho významem. Zároveň se podané odvolání (jeho odůvodnění) svým rozsahem ani obsahem nevymyká odvoláním běžně podávaným, z jeho rozsahu a obsahu nelze dovodit, že by se jednalo o úkon mimořádně obtížný a časově náročný. Mimořádnou obtížnost nelze dovodit pouze z toho, že odvolání poukazuje na aktuální soudní judikaturu. K podání odvolání nebylo zapotřebí užít cizího práva a odvolací soud neshledal ani jiný důvod považovat podané odvolání za úkon mimořádně náročný. Proto odvolací soud nevyhověl požadavku žalovaného na zvýšení odměny za podání odvolání na dvojnásobek ve smyslu § 12 a. t.
29. Dále odvolací soud rozhodl i o nákladech vynaložených v řízení státem, a to rovněž na základě principu úspěchu ve věci podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. Jedná se o státem uhrazené znalečné ve výši 4 639 Kč (usnesení okresního soudu ze dne 1. 10. 2020, č. j. 50 C 10/2019 - 171 a ze dne 1. 10. 2020, č. j. 50 C 10/2019 - 172).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze v takovém případě podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Ústí nad Labem 29. března 2023

JUDr. Leona Výborná v. r.
předsedkyně senátu